

POTŁOCZENIE (4) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; oba o prawdopodobnie jasne (tak w potłoczyć).

sg D potłoczeniu (2). ◇ A potłoczeni(e) (2).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Stratowanie, zdeptanie; przen: pognębiecie, zniszczenie; conculcatio Vulg; vulnus PolAnt (4) : Do ludu zdradliwego pośle go/ [...] by pobrał łupy rozebrał korzyść/ y położyłby go ná potłoczenie iáko błotho ná vlicach. Leop Is 10/6; A nielutościwy iáko morze wrzące/ ktore sie nie może vpokoić/ y wylewáią wáły iego/ ná potłoczenie y ná błotho. Leop Is 57/20.

potłoczenie czego (2): A chwálebny iest Pan Bog [...] / ktory cię obrocił ku potłoczeniu głowy Hetmána nieprzyaciół nálznych. BibRadz Iudith 13/23[24]; BudBib Iudith 13/23[24].

Cf POTŁOCZYĆ

KW